

ПАРТЫЙНА-ГАСПАДАРЧЫ АКТЫЎ СТАЛІНСКАГА РАЁНА АБ ЗАДАЧАХ ПРАМЫСЛОВАСЦІ

Гэтымі днімі адбыўся сход партыйна-гаспадарча актыва Сталінскага раёна горада Мінска. На сходзе быў заслухан даклад сакратара РК КП(б)Б тав. С. Гурвіча аб выніках работы прамысловасці раёна ў 1940 годзе і задачах на 1941 год.

За добрыя паказальнікі ў выкананні плана 1940 года фабрыцы імені Крупскай на сходзе быў уручан пераходны чырвоны сцяг райкома партыі і райвыканкома.

Нижэй змяшчаем у скарочаным выглядзе даклад тав. Гурвіча і асобныя выступленні ўдзельнікаў схода.

Галоўная задача — уздым прадукцыйнасці працы

(3 даклады сакратара Сталінскага РК КП(б)Б тав. С. Гурвіча)

На тэрыторыі Сталінскага раёна размяшчаны разам з арэямі 24 прамысловыя прадпрыемствы. З іх вытворчасці плану 1940 года выканана 113,000 т. т. прамысловасцю раёна галоўны план выкананы на 92,4 проц. Вылучаючы прадукцыю на 128,4 мільёна руб. Не выкананы свае галоўныя планы гэтыя буйныя прадпрыемствы раёна, як завод імені Варашылава — 97,2 проц., мясакамбінат — 98 проц., МТЭС-1 — 93,5 проц., фабрыка «Комунарка» — 58 проц. і іншыя.

Праўда, у IV квартале многія з гэтых прадпрыемстваў значна палепшылі сваю работу ў параўнанні з мінулымі месяцамі. Фабрыка «Комунарка» на працягу 1940 года праставала 74 рабочыя дні, аднак план IV квартала яна выканала. Завод імені Кірава ў IV квартале поўнацю вывучыў краіне свой добры стан. Значна палепшылі сваю работу таксама завод імені Варашылава, дражджавы завод «Чырвоная зара» і рад іншых прадпрыемстваў.

Выключна спрыяючы ўплыў на работу фабрык і заводаў аказалі Указы Прэзідыума Вярхоўнага Савета СССР ад 26 чэрвеня і 10 ліпеня 1940 г. Наказанне карэнна палепшыла работу прадукцыйнасці працы. Выпрацоўка на аднаго рабочага ў прамысловасці раёна вырасла ў сярэднім на 12 проц. На фабрыцы імені Крупскай выпрацоўка на аднаго рабочага складала ў студзені 1940 г. 1.214 руб., у кастрычніку — 1.534 руб., а ў снежні — 1.724 руб. — 135,6 проц. плана. Такіяж карціны па многіх іншых прадпрыемствах.

Адначасна трэба зазначыць, што бачныя трывожныя факты, якія сведчаць аб аслабленні барацьбы за ажыццяўленне Указа ад 26 чэрвеня. А гэта прыводзіць да палення колькасці працэнтаў і іншых паказальнікаў вытворчасці дзясцінамі. На мясакамбінатзе ў лістападзе не было ні аднаго працэнта, а ў снежні было 8. На заводзе імені Варашылава ў снежні заробі працэнтаў 13, у той час як у лістападзе было ўсё адно. Вывад ясны: барацьбу за высокую прадукцыйнасць працы трэба палепшыць на адну мінутку. Неабходна забяспечыць рашучае большавіцкае правядзенне ў жыццё Указаў Прэзідыума Вярхоўнага Савета СССР.

У 1941 годзе мы не павінны мець ні аднаго астагатага прадпрыемства. Прамысловасць раёна павінна працаваць арганізавана, чотка і бестрабавна.

Неабходна павесці рашучую барацьбу з прастомамі, ліквідаваць брак, арганізаваць эканомію расходнае паліва, электраэнергіі, уся сыравінных матэрыялаў, значна палепшыць кіраванне стыханаўскай сумішчым рухам.

Паводле паліграфічных даных, у 1940 годзе толькі па дзясціні прадпрыемствах раёна прастой склаў агулам 200 тысяч чалавечых-дзён. Па віне непрадвышчэй кіравання, запозненні гэтыя прастой, недадатна прадукцыю на 800—900 тысяч рублёў. Намі кіраванні абавязаны так ставіць работу, каб высокапрадукцыйна скарыстаць усе 480 мінут рабочага часу кожнага рабочага.

Валікі брак, завянаныя штаты, лішнія накладныя расходы немінуха вядуць да павышэння сабекошту. На заводзе імені Варашылава і імені Кірава брак, асабліва на лісто, прывёў да страт у суму 350 тысяч руб.

Зніжэнне сабекошту прадукцыі толькі на 1 проц. па прамысловасці раёна дае суму ў 800—900 тыс. рублёў. Між тым у выніку няўвагі да эканоміі на многіх прадпрыемствах сабекошт не толькі не

Многае рашае ініцыятыва партарганізацыі

(3 выступленні сакратара партарганізацыі)

Падволячы вынікі работы 1940 года, мы многа гаварым аб завозе «Чырвоная зара», які амаль два годны не выконваў свайго плана.

Адной з галоўных прычын астагатага завода з'яўляецца тое, што партарганізацыя вельмі рэдка ажыццяўляе кантроль дзейнасці адміністрацыі.

Партарганізацыя паставіла сабе задачай вывесці завод з прастою. Калектыву завода здарова і гарача жадаюць выкапаць план. Аднак, кіраванню, патрабуючы, каб мы па-большавіцку кіравалі вытворчасцю, узмацнілі стыханаўскі рух і сацыялістычнае сілаборніцтва, забяспечылі мабільнасцю і скарыстанне ўсіх рэзерваў.

За гэта і змагаюцца як партарганізацыя, так і дзясціна. Паспяховаю работу завода тэрмінамі два ўчасткі: драўнянае скарыстанне ўдасканалена транспарта і незалежнае паліва. З драўнянага райкома партыі мы гэтыя пытанні вырашылі. Унутрызаводскі транспарт пачаў працаваць лепш, а паліваж забяспечылі сабе на месці ўперад.

Максімум увагі станкабудуўніцтву

(3 выступленні галоўнага інжынера завода імені Варашылава т. О. НЕСВІЖНІКА)

Задачы ўмацавання абароназдольнасці пашырэння патрабуючы развіцця вытворчасці найбольш удасканаленых станкоў.

У 1940 годзе нам неабходна было павялічыць вытук станкоў у два і палавіны раз за супроць 1939 года, асабліва 5 новых тыпа-размераў станкоў і пусціць іх у сярэнюю вытворчасць. Многае нам зроблена. Прадукцыйнасць працы на аднаго рабочага ўзрасла да 120—121 проц. Аднак галоўны стан на станках выкананы толькі на 97 проц.

План IV квартала мінулага года выкананы на 108 проц. Гэта паказвае, што завод мае вялікі магчымасці. Нам трэба ў 1941 годзе асвоіць пяць новых тыпа-размераў станкоў.

Задачы, безумоўна, вельмі вялікія. Для таго каб з імі справіцца, мы намерены рад мэрэфармаў: умацаваць тэхналагічную гаспадарку завода, расшыць вузкія месцы, якія перашкаджаюць выконваць план, удасканаліць тэхналагічны працэс і ўмацаваць тэхналагічную дысцыпліну.

Не заспакайвацца на дасягнутым

(3 выступленні начальніка 3-га цэха фабрыкі імені Крупскай тав. Д. КАПЛАН)

Намай сацыялістычнай рэдыме патрэнна зараз больш сталі, вузгалю, станкоў, абукту, адзена. Гэта абавязвае ўсіх камандзіраў вытворчасці як вялікіх, так і малых працаваць так, каб даць усё гэта ў патрэбнай колькасці.

Міжнародная абстаноўка дыктуе, каб у нас пачыналі бабяталі, а штогэтай сярэняй паказалі сваю работу. Гэтая партыйная арганізацыя, усея калектыву швейнай фабрыкі імені Крупскай дабіўся.

У нас саборнічаюць паміж сабой усе дэі. Усталявалі пераходны чырвоны сцяг, які з'яўляецца дадатковым аб'ектам у саборніцтва. Уста на фабрыцы заложана 400 індывідуальных сацыялістычных дагавораў, 8 брыгадзянаў. Дзясціна гэтым прадпрыемствам галоўны план заложыла 21 лістапада і даю звыш плана прадукцыю на 1.675 тыс. рублёў.

У 1940 годзе мы асвоілі і пусцілі ў ход два новыя канверсі і забяспечылі вялікі рост прадукцыйнасці працы.

На 1941 год у нас намечан рад арганізацыйна-тэхнічных мэрэфармаў па палепшэнню якасці пашыву, далейшаму

Семинар па вивучэнню эканомікі вытворчасці

На мінскім суказавозе «Большавіцкі» арганізаваны семінар па вивучэнню эканомікі вытворчасці. Часальнікі цэху, майстры, лепшыя стыханаўцы будуць вивучаць метадку складання плана, арганізацыю плавана-перадзажальнага рамонтку, баланс і т. д. Чытаць лекцыі запрошаны прафесар Оўльскі, дацэнт Хейфелі і Аксельрод, а таксама інжынерна-тэхнічны работнік завода. (БЕЛТА)

Другі з'езд хірургаў Беларусі

Сёння пачынае сваю работу 2-гі з'езд хірургаў Беларусі. Гэты з'езд — вялікая падзея не толькі для прадстаўнікоў хірургіі, але і для ўсёй прамаслосці нашай рэспублікі. Факт склікання рэспубліканскага з'езда хірургаў гаворыць аб многім: аб росце нашых хірургічных кадраў, аб расшырэнні хірургічнай сеткі ў рэспубліцы, галоўным чынам у раснах, і, нарэшце, гэта гаворыць аб тым, накімакі паспяхова развіваецца медыцынская навука ў БССР.

Да Вялікай Кастрычніцкай сацыялістычнай рэвалюцыі на тэрыторыі цяперашняй Беларусі па сутнасці не было спецыяльных хірургічных устаноў, дзясціна адвадзілі патрабаванам медыцынскай навуцы. Натат у буйных гарадах меліся маленькія, не абсталяваныя большымі, многія з якіх утрымліваліся на сродкі, сабраныя плавачамі афраванцаў.

Для таго каб уявіць сабе характарыстыку становаіна хірургічнай дапамогі на тэрыторыі нашай рэспублікі ў канцы XIX стагоддзя, мы лічым неабходным прывесці вынікку з расправажэння міністра ўнутраных спраў Плева Мікоша губернатара:

«Міношаму губернатара ад міністра ўнутраных спраў. Дэпартамент медыцынскай ад 30 красавіка 1893 года.

Да велама Медыцынскага дэпартаменту дайшоу, што ў некаторых хірургічных ставаінах банкі і п'яўкі, пусаючы кроў, вырываюць зубы, прычэпаючы воуру, зразаюць мазгі і т. п., прычым гэтыя аперацыі робіцца асабліва, не атрымаўшы ніякага адукацыйнага плавача. Плавач абмеркаваўа гэтая Медыцынская савета знайшоу, што да правядзення малых хірургічных аперацый могуць быць дапусцымі толькі асобы, вядучыя апыя і маючы адукацыйны плавач: даводзіць адрываць пуралы, дзе атрача брышны, стражкі і зав'язкі валос праводзіць прыстаўленне п'яўкі, кроўкасучэнне, вырываюць зубы, прычэпаюць носы і т. п. асавам ушыя малых хірургічных аперацый, можа быць прадстаўлен міжвоым урачышчам урочышчам толькі асобы, атрымаўшыя званне фельдшара ад фельдчарскіх школ».

Першы семнаццаць год XX стагоддзя не прынёс арыметнага палепшэння ў становаінах медыцынскай дапамогі на сельскай, абы чым сведчаць даныя аб колькасці ўрачоў і сярэдняга медыцынскага персаналя ў буйной Мінскай губерні. У 1915 годзе па Мінскай губерні налічвалася ўсего 176 урачоў, з якіх на сіале знаходзілася толькі 39 чалавек, фельдшараў, фельдшары і акушары — 235, павыальных бабак — 96, звыш урачоў — 53 і т. д. Бялі ўлічыць, што гэта імпортны хірургічны раённы асабіва павялі адыліся на становаінах медыцынскай сеткі, то стане зяна, што атрыманая нам спадчына ад царскай Расіі выглядзала вельмі сумна.

Пасля ўсталявання савецкай улады і стварэння БССР медыцынскай дапамогі па сутнасці стала арганізавана на пустым месцы. За праішоўшымі годамі тэрыторыя нашай рэспублікі пакрылася новай сеткай большых, паліклінічных, урачышчых участкаў, асыяў, кансультацый і т. д. У рэспубліцы працуюць тысячы ўрачоў, фельдшараў, акушарак, зубных урачоў, якіх рыхтуюць два медыцынскія інстытуты і больш 15 сярэдніх медыцынскіх школ. У рэспубліцы створаны большыя вузавы спецыялізаваны: вочныя, вушыныя, стоматалагічныя і іншыя.

Сарод гэтых астычных спецыялізацый асабае месца займае хірургічная дапамога. У горадзе Мінску арганізаваны 4 хірургічныя клінікі, улачылаючыя вялікім спецыялізаваным хірургам, засадукаючымі звышымі навукамі прафесарамі Е. В. Корчан, Ю. М. Юрер, прафесарамі Мантэйх, Бабук. Створана спецыяльная орталпедычная клініка, якой кіруе засадукаючы дзясціна навука праф. М. Н. Шапіра. У Вяшчым медыцынскім інстытуце арганізаваны 3 хірургічныя клінікі, якімі кіруюць вядомыя хірургі — засадукаючы дзясціна навука праф. В. О. Марон, прафесары І. М. Пераляман, Н. Т. Патроў.

Выдатныя хірургічныя аддзельнікі створаны ў такіх гарадах, як Барысаў (заг. аддзельніца дацэнт Согаў), Барыўжок (заг. аддзельніца дацэнт Терпугоў), Полацк (заг. аддзельніца дацэнт Дунае), Мазыў (заг. аддзельніца дацэнт Міненберг), Рэчыца, Рагачоў, Жлобін, Асіпавічы і т. д. Усё гэта гаворыць аб тым, што ў рэспубліцы

наспі гэтай справы, ён бліскава выканаў уладжэнню на яго задачы і, на зыідае не ўсёго свету, чалавечыны былі выратваны.

Уважлівы, чысты, спагадлівы чалавек гаварыць — Куйбышэў быў базісаваным чырым і чалавечым у адносінах да ўважэння партыі, ворагаў народа.

На працягу ўсёго свайго слаўнага жыцця В. В. Куйбышэў змагаўся за чыстату ленынскага вучэння, за ленынска-сталінскую генеральную лінію партыі за маніфісцэ большавіцкай рэды.

«Адзінства партыі», — гаварыў ён у снежні 1930 г. на аб'яднаным пленуме ЦК і ЦКБ ВКП(б), — адзінства ваггетаральнай лініі, барацьба за высокае тэрыі сацыялістычнага будаўніцтва, шлідава барацьба з класавым ворагам і ўладальнік чоп і затуамацэння і замакратыі яго зробім працудуць, павязам сваю ідэалогію — за гэта мы будзем біцца».

В. В. Куйбышэў заўсёды напамінаў у неабходнасці ўсмернае павышэння рэвалюцыйнага плавача. У сваёй апошняй прамовае 7 студзеня 1935 года перад латам III Маскоўскага абласнога з'езда Саветаў ён гаварыў:

«Нашым кіруючым прышчынам і лата павінна быць ўмацаванне класавай плавачі, яшчэ большае згуртаванне вяскадарты, вышчэ таварышча Сталіна».

Таварыш Куйбышэў быў зоркам прагарака рэвалюцыянера, бязмежна аддана партыі, справе сацылізма.

Намляя ворагі народа — траікіны, бухарынскія каткі злыбна пенавізе стойкага большавіца і гзадзельска ўмарвілі яго.

Савецкі народ святка плавачу плавач В. В. Куйбышэў, які ўсё сваю кіруючу энэргію, усю сілу свайго розуму, у жыццё сваё адыў партыі і ленына — Сталіна, народу, барацьбе за трыумф камунізма.

Н. ЕЛІЗАРАУ.

Самаадданы барацьбіт за камунізм

(Да 6-й гадавіны з дня смерці В. В. Куйбышэва)

Шасць год назад наша партыя павесла дзясціну ўтрапу. 25 студзеня 1935 года ў росквіце творчых сіл памёр вядомы дзясціна большавіцкай партыі, паўтоны барацьбіт за справу рабочага класа, за справу ленынізму, верны вучань і саратнік ленына і Сталіна — Валер'ян Владиміравіч Куйбышэў.

В. В. Куйбышэў заінуў ад руды подых катаў з права-траіцкіскага актыва саветскага блока, які з дапамогай шкандікаў-урачоў атручвалі на працягу доўгага часу яго кроў, яго сэрца.

Усё жыццё сваё тав. Куйбышэў адыў справе рабочага класа. Шагнапацываючым юнаком у 1904 г. ён устапае ў Омскую арганізацыю РСДРП і адрэзу-ж далучаецца да большавікоў. Ён кіруе неадгалінаючымі гурткамі, вядзе актыўную агітацыйную работу сарод рабочых, салат і студэнтаў.

Восенню 1905 года В. В. Куйбышэў у Пенебургу — цэнтры павышэння рэвалюцыі, дзе ён вядзе актыўную большавіцкую работу. В. В. Куйбышэў у гэты адказны момант выконвае найбольш важныя даражаныя партыі, транспартнае зброю і бярэжываючы для баявых работных друкаў Масквы, якія рыхтаваліся там да сенакскаскага ўварожэння павстання.

У паследаўшым пасля першай рускай рэвалюцыі перыяд бязнаго рожакі, у перыяд расуду бязна і шпёнскі, у годы імперыялістычнай вайны В. В. Куйбышэў — дзясціна і ўсёю — быў пасялодлым асабіва, неспрымержым ворагам самарэдыаў. Нарэка ўзаяў жорстка праставіла яго. За 1906—1916 годы В. В. Куйбышэў воем раз арыштоўваўся, павіваў у чатырох сысках у сымах асладзельных месцах Сібіры. Не раз ён удыжаў

з асымак, хавуючыся ад праставішчых яго агентаў паварыі ахратыі.

У сысках В. В. Куйбышэў тагасма павітома вядзе рэвалюцыйную работу. Згуртаваўшы большавікоў, ён змагаецца з мяшчанскімі і асрамі, павалдавае павітычнучо вучою сарод сымных, устапаае сувязі з мясцовым пасельніцтвам, павалдавае сходамі і адміністрацыяі, арганізуе ўшыі.

Лятаўскага буржуазна-дэмакратычнага рэвалюцыянае заставе В. В. Куйбышэва на дарозе ў чарговую сыска, у глыбі Туркестанскі краі.

В. В. Куйбышэў вяртаецца ў Самару, з якой ён зывава рэвалюцыйнай дзейнасцю апонатага перыяда, з усю з неадзіненнем чакалі рабочыя. З гэтым запалам сваёй кіруючай партыі тав. Куйбышэў арганізавалі, ён збрае і арганізуе рабочых, падрыхтоўвае іх да барацьбы за авержанне буржуазіі за ўладу Саветаў.

Самара адно з першых залучылася да рэвалюцыйнага Петраграда. 8 лістапада 1917 года ў Самары ўжо была ўстапаа лена саветска ўлада. Тав. Куйбышэў быў выбаран старшынёй Рэвалюцыйнага Камітэта, а затым і старшынёй губернскага Выканавчага Камітэта Саветаў.

Выключна вялікая роля В. В. Куйбышэва ў ліквідацыі ў 1918 годзе чхааславацкага мяжжа ў Павалавожы, на які імперыялісты ўскладалі многа надзей.

Усе гэты грамадзянскія вайны В. В. Куйбышэў прывёў на фронт іх у якасці асабіва з вядзельных палітычных кіравнікоў Чырвонай Арміі. Разам з тав. Фрунзе В. В. Куйбышэў актыўна ўдзельнічаў ў разроме калчачаўцаў і інтэрвентаў на

Уходзім і Туркестанскім фронце. З яго імем пераарыўна звязана вызваленне народаў Сярэдняй Азіі ад белавардзійцаў і інтэрвентаў. Не шчадучы свайго жыцця, не аступачы перад трымацтвамі, В. В. Куйбышэў быў заўсёды на самых перадавых і небеспечных месцах. У вратыцкія моманты ваяных схваткаў ён наража ішоў у першай шэразе, натраючы сваім прыкладам ралавых байшоў.

Законочылася грамадзянскія вайна. Партыя пасылае В. В. Куйбышэва на самую адказную ўчасткі партыйнай і дзяржаўнай работы. З 1921 г. ён уваходзіць у састаў ЦК партыі, з снежня 1927 г. — ён член Палітбюро.

В. В. Куйбышэў быў буйнейшым арганізатарам і кіравніком нашата дзяржаўнага і гаспадарча будаўніцтва. У якасці члена Прэзідыума Вышэйшага Савета Народнай Гаспадаркі (ВСНП) і членаў яна Галоўдзярства В. В. Куйбышэў ашыпываў гэтаўсёныя ленынскі план адыстрыфікацыі (ГОЗПРО) саветскай краіны. На яго неадзіненым кіраваннем было пачата будаўніцтва Волгабуды, Шатурскай, Кіеўскай і Кацкарскай адыстрыктаўнай — гэтых першых мунаўнай энэргетычнай базы Саветскай дзяржавы.

Калі на рэзіоні XII з'езда партыі быў створана ЦКР—РСІ, на чае ён быў паставлен В. В. Куйбышэў, акага і партыя і народ ведалі, як самага чэснага большавіца, бязмежна аданага справе ленына—Сталіна, неспрымержага да ўсіх ворагавых сацылізма. Адычуваючы адзінаства партыйных рэды, ён базісавана грамадзянскую апазіцыю, траіцкістаў, правых перадажэпаў, буржуазных напываністаў і іншых ворагаў народа; ён ускрываў

саў абласной канферэнцыі Усесаюнага асыядынага работніцкага навука і тэхнікі сацыялістычнага будаўніцтва, — чым большыя вышшыя яны заваяюць, тым большыя яны дадуць чалавечтву, тым малейшыя ўважліваць народ, які будзе сацылізмам, урастаючы калекцыю прадметаў, вырабаў і тавараў, які карыным чынам аявляюць жыццё чалавеча. Навука не можа заваяваць гэтых вышшых, калі яна не ўважэ ў сабе вопыт мільянаў мас прадлетарыяў, творчых сацылізмам у нашай краіне».

Валер'ян Владиміравіч бязлітасна ўскрываў і суроа бітваўчэ коаспэці і рудыі, застаючыся і хвацінам, заапаствя і самазаскасаенасць. Ён быў сапраўдным рэвалюцыянерам у рабоце, заўсёды паварэжываючы, што базісавіцэ новага, пракаланне перад ажыццяўленнем, старым з'яўляецца тормаза на шляху нашата руху да камунізма. Быў такі вымадак, кааі на пытанне піпэраў-артэкаўнаў: «Што вы адбавіце рабца?» — Валер'ян Владиміравіч адказаў: «Усё люблю рабца, кожную работу люблю». І сапраўды, гэта быў адын з кіруючых прынцыпаў у яго выдатным жыцці. Усёю справу, якую яму дараваў партыя і ўрад, ён выконваў з большавіцкай пастойнасцю, укладваючы ўсе свае астынасці, усюмо, запываючы сваім прыкладам працуючых з ім.

Ніколі не згадзіцца з памылкі саветскага народа чалавечыска аявляе. Важнейшая роля ў арганізаваным вырастаўленні чалавечыскага належыць тав. Куйбышэву. У лютым 1934 г. пасля парбелі дзясціна «Чалавек» 103 чалавекі асталіся на крызе, у зямку і стужы паларыўной почы, дзясціна ад жымі. Таварыш Сталін прамаўляў неадкажна стварыць урадавую канісію па вырастаўленню чалавечыска. Кіравніцтва ён было даравава В. В. Куйбышэву. Наперсак думкі многіх вышэйшых вучоных і палітыкаў аб безнадзей-

